

Pôžitok bez morálky

Všimli ste si niekedy závislého človeka? Bol závislý na drogách, alebo na porne? Môj názor na danú tematiku vám skúsím podrobne podať a vysvetliť.

S pornom som sa stretol už ako malý chlapec, keď sme ešte nemali internet. Našiel som totiž playboy časopis. Mal som z toho zábavu a čítal som si ho dlhé hodiny, no nikdy som vyobrazené akty nevidel. To sa po dobe zmenilo, s nástupom internetu sa prístup k takémuto pôžitku zjednodušil. Z môjho osobného pozorovania viem povedať, že porno pozerajú deti vo veku od 7-mich rokov, a nevzťahuje sa to iba na chlapcov. Na danú tematiku som sa pýtal mnohých mojích kamarátov, no aj dospelých ľudí, a všimol som si niečo veľmi zaujímavé. Staršia generácia síce o sexe vedela v skorom veku, no nikdy porno nevideli, keďže prístup k takýmto veciam a výjavom bol veľmi priškrtený a vyhradený exkluzívne pre dospelých {filmy si bolo treba zakúpiť}. Dnes si hocikaké dieťa vezme do ruky mobil, a napíše do vyhľadávania iba kľúčové slovo „porno“, a hneď dostanú to, čo chcú, pôžitok. Vyobrazované akty ako choking (škrtenie), bonding (viazanie) a podobné BDSM akty sú normalizované. Takisto je normalizovaná homosexualita a incest, čož ma znechucuje, keďže ani s jedným nesúhlasím a napríklad incest je protizákonný. Dnešná mládež môže teda byť názoru, že sa ich partnerom dané veci páčia, a bez povolenia ich začnú napríklad škrtiť. Samozrejme že takéto správanie môže, a často aj je považované za útok, hlavne ak sa na tom dve osoby dopredu nedohodnú alebo sa o tom neinformujú. Keď sa nad tým zamyslíme, prístupom k internetu sme pokazili terajšiu generáciu ľudí. Takisto však musím dodať, že to nie je len umožnením prístupu na internet, no aj výchovou. To, že rodičia svoje deti nepoučajú o sexe je chyba, samozrejme, česť výnimkám. Poslednou dobou sa rodičia o svoje deti podľa mňa starajú oveľa menej ako niekedy, napríklad im dajú do rúk tablet a nechajú ich nech sa samé zabavia. Jednoduché riešenie by bolo prikázať poskytovateľom internetových služieb a prevádzkovateľom prehliadačov, aby zamkli všetky vyhľadávania mierené na dospelú klientelu za systém overenia sa či už platobnou kartou, alebo fotkou občianskeho preukazu alebo pasu. Podobný systém zaviedla firma YouTube, ktorú možno poznáte. Youtube prevádzkuje službu pod rovnakým menom, na ktorej môžu ľudia zdieľať videá akéhokoľvek obsahu. Zaviedli systém, kde keď si chcete pozrieť videá či už o zbraniach, o drogách alebo hocijakej inej činnosti zameranej na dospelých užívateľov, musíte poskytnúť svoje bankové údaje, alebo fotku pasu alebo iného dokladu o totožnosti. Myslím si že to bol správny krok, keďže deti by k danému obsahu prístup mať nemali. Nakoniec by som asi k tomuto odseku dodal, že by sa ľudia mali viacej zamýšľať nad takýmito problémami, a nie iba zatvárať oči.

Drogy sú ďalším problémom. Žiaci základnej školy nemajú problém so zháňaním alkoholu, cigariet, ba aj drog ako marihuana a hašiš. Posledné dve spomenuté látky však nie sú až taký veľký problém, najväčším problémom je alkohol, a za ním cigarety. Keďže závislosť vzniká veľmi ľahko, často sa stáva že sa mladiství ľudia v mojom veku chodia pravidelne 2x do

týždňa opíjať. Podľa mňa je toto momentálne jedným z najväčších problémov spoločnosti. Myslím tým závislosť na látkach akéhokoľvek druhu, ba aj dopamínu. Je pre mňa nepochopiteľné, ako môže štát dovoliť prezentáciu reklám na alkohol, či už v televízii alebo na plagátoch. Výborným príkladom o degradácii kvôli reklamám je Indonézia. Kvôli reklamám na tabakové výrobky začne fajčiť obrovské množstvo detí, sú to napríklad 2% detí vo veku 4-roch rokov. Cigarety v Indonézii tvoria druhý najdrahší výdavok v domácnosti, hneď po jedle. Nakoniec by som asi skonštatoval, že závislosť nespadá len na plecia jednotlivca, no na plecia štátu alebo režimu. Nechcem veľmi začínať s politikou, no neviem si predstaviť aby napríklad v Číne, Sovietskom zväze alebo KĽDR boli deti závislé na pornografii, cigaretách alebo alkohole. Pripísal by som teda túto „epidémiu pôžitku“ demokratickým štátnym zriadeniam, ktoré sú zamerané skôr na profit ako šťastie ich obyvateľov.

Ďakujem za prečítanie.